

sig velvillig lige over for Spørgsmaalet om Sagsomkostningerne. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg læse nogle faa Linier op af den ærede Landbrugsministers Udtalelser ved 1ste Behandling, de findes Sp. 235 i Folketingstidenden. Ministeren siger der: „Jeg tvivler jo ikke om, at Sagen — nemlig den Sag, her omhandles — vil komme frem, og at der senere ad anden Vej vil blive stillet Forslag om en Erstatning, og saa vil den dog muligvis ogsaa kunne ydes ham, og jeg skal være meget villig til for mit Vedkommende at anbefale dette, dog ikke i det Maal, i hvilket vedkommende Fisker mente sig erstatningsberettiget.“ I saa Henseende er altsaa Finansudvalget enigt med Landbrugsministeren, vi mene ikke at kunne anbefale at give Andrageren 3,000 Kr. for Næringstab, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om det Omfang, i hvilket han har ment at kunne stille Krav om Erstatning. Det fremgaar tydeligt af den ærede Landbrugsministers Udtalelser, at denne godt kan være med til noget, men han kan ikke gaa ind paa en Erstatning i det Omfang, som Andrageren mener at skulle have, nemlig en Sum af henved 4,000 Kr. Jeg antager derfor, at Udvalget og Ministeren ville kunne blive enige paa dette Punkt og skal med disse foreløbige Bemærkninger paa Finansudvalgets Vegne paa det bedste anbefale Sagen til den ærede Minister og det høje Ting.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgekreds): Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at et Andragende fra Fisker J. N. Larsen af Blokhus om en forhøjet aarlig Understøttelse henvises til Landbrugsministeren. Udvalget har ingen Indstilling gjort, og da jeg ikke kender Udvalgets Grunde hertil, og da jeg efter de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe mig, er kommen til det Resultat, at Andragendet fra vedkommende Mand er berettiget, skal jeg tillade mig at anføre forskellige Fakta. Andrageren blev ansat ved Redningsbaaden i Blokhus i 1874 og uden egen Skyld, formentlig paa Grund af Svaghed, fik han i 1892 sin Afsked. Han har saaledes været ansat ved Redningsvæsenet i 18 Aar og fra den Tid, da han fik sin Afsked og indtil nu, har han faaet en Understøttelse af Redningsvæsenets Understøttelseskasse paa 20 Kr. aarlig. Men han oplyser i sit Andragende, at han er den eneste, der maa nøjes med 20 Kr. aarlig. Nu kan man nok sige, at

det er et lille Beløb, det drejer sig om, idet han ansøger om 10 Kr. mere aarlig, men for en økonomisk daarligt stillet Mand, er det ikke saa lidt at miste $\frac{1}{3}$ af den Understøttelse, han mener at have Krav paa. De andre faar nemlig 30 Kr. aarlig.

Man kan maaske sige, at det vedkommer ikke Rigsdagen, da Uddelingen foregaar efter Reglerne for Redningsvæsenets Understøttelseskasse, men jeg skal dog bemærke, at paa Finansloven gives der et Bidrag af 5,000 Kr. til Redningsvæsenets Understøttelseskasse, og det er dette Beløb, der gives til dem, der afskediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed. Det har været vanskeligt for mig at faa Oplysninger om Ordningen af disse Understøttelser. Jeg har søgt at faa Oplysninger i Rigsdagens Bibliotek, men det har ikke været muligt at faa dem der. Med velvillig Assistance fra Bibliotekarens Side har jeg imidlertid faaet udlaant fra det kongelige Bibliotek et af Vicekonsul A. Andersen udgivet Skrift, hvori der oplyses forskellige Ting angaaende Redningsvæsenet. Blandt andet anføres der saaledes paa Side 5 følgende: „Ved Afskedigelse af Tjenesten formedelst Alderdom eller Svagelighed tillægges Opsynsmanden ved Baad- og Raketstationerne en aarlig Understøttelse af indtil 100 Kr. og ved Raketstationerne indtil 70 Kr. af Redningsvæsenets Understøttelseskasse. Baadformændene modtage, naar saaledes afskedigede, 40 Kr. og det øvrige Mandskab hver 30 Kr. i aarlig Understøttelse af bemeldte Kasse.“ Der slaar han fast, at ved Afskedigelse paa Grund af Alderdom eller Svagelighed faa Baadmændene en Understøttelse af 30 Kr. aarligt og dernæst oplyser han, hvor meget de kunne faa, naar de blive Invalidere, dø m. m. Men saa siger han, at foruden de nævnte af Statskassen ydede Understøttelser kan der faas Understøttelser af Kronprins Frederiks Fond og af Emile Robins Legat m. m. Det vedkommer altsaa Rigsdagen, eftersom det er et Beløb paa Finansloven, der uddeles.

Jeg skønner ikke rettere, end at den Mand, her er Tale om, har lidt en Uret efter de Oplysninger, jeg har kunnet tilvejebringe. Men denne Sags Fremdragelse giver mig ogsaa Anledning til at gøre en anden Henstilling. Det er ikke min Agt her at komme ind paa de almindelige Lønningforhold eller det Vederlag, de faa, naar de foretage Redningsforsøg. Det er gentagne Gange blevet forhøjet paa Finansloven, men man ved jo, at det er et sær-